

NALEWKA (12) *sb f*

Pierwsze a pochylone, końcowe jasne; -é- (1) MurzNT (tak też Cn), -e- (1) Mącz.

sg N nálezka (10). ◇ pl [N nálezki.] ◇ G nálezék (2). ◇ [A nálezki.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Różnego rodzaju naczynia służące do nalewania płynów; guttus Calep, Cn; gutturnium Mącz, Calep; hausorium, infusorium BartBydg; aqualis, capisterium Calep; infundibulum, trulla, trulleum Cn (12) : MetrKor 62/171v; BartBydg 67, 74b; Miednicza miefczi zloczifta Nalewka miefczi zloczifta Dwie konwie frebrne iednacie WyprKr 52, 52v; Calep 86a, 467a [2 r.]; [3 nalezki z noskami, mosiędzowe po 15 gr InwMieszcz 1571 nr 166].

nalezka do czego (1): Capifterium – Naliewka do czerpanią. Calep 161b.

Szeregi: »handfas albo nalezka« (1): Gutturnium Lane naczynie/ Handfas álbo naliewká. Mącz 150c.

»nalezki i statki« [szyk 1:1] (2): wiele infzych rzeczy ieft/ ktoré przyięli dżierżeć/ iako téfz i omywanie nálezek/ i fstatkow [lotiones poculorum et sextariorum; (marg) baptismata calicum et urceorum (-)]/ i fstatkow drzewianych i miedzianych (marg) naczyniow fktorych piią (-) MurzNT Mar 7/4, k. 143v.

W charakterystycznych połączeniach: nalezka biała, wielka, zlocista.